

[Aage Fogh.]

hæver jeg ændringerne til §§ 2 og 3. Det er jo klart, at vi her ikke står over for noget nyt i den forstand; det er et område, vi har behandlet nogle gange, men det er første gang, vi har chance for at gennemføre forslag herom. Det forskelsbeløb, der kan opkræves for varer, der indføres fra lande, der behandler os illoyalt, og dumpingtolden, der kan opkræves efter § 3, er noget nyt, og det er også kun, fordi vi står i en ny situation, at jeg kan anbefale disse forslag til gennemførelse.

Når vi nu bliver indlemmet i de syv, hvor vi kommer sammen med England, Sverige og Norge, der, så vidt jeg ved, alle tre har dumpingtold, er der jo heri en begrundelse for, at Danmark indtager den samme stilling. For øvrigt vil jeg gerne sige i den forbindelse, at jeg har det håb, at denne form for told ikke skal benyttes; jeg er lige så sikker på nu, som jeg har været det tidligere, at den bliver ganske overordentlig svær at arbejde med, og derfor er det mit håb, at det ikke skal blive nødvendigt at anvende den. Men hvis situationen skulle forme sig sådan, at vi kommer ud for den slags illoyal konkurrence fra erhverv i udlandet, giver vi altså tilslutning til, at loven kan bruges, og vi anbefaler også at vedtage bestemmelsen.

Ændringerne til §§ 129 og 134 m. v. kan vi anbefale; dem skal jeg ikke nærmere omtale.

Derimod vil jeg gerne sige et par ord om den nye § 173. Den siger, at

„toldstyrelsen kan bestemme, om og i hvilket omfang skibe og luftfartøjer kan medføre uberigtiget proviant til brug om bord eller til salg til passagerer m. v.“

Jeg blev overordentlig glad, da jeg læste den paragraf, men glæden svandt noget, da jeg fik kigget lidt på bemærkningerne til lovforslaget og så, at den højtærede finansminister her meddeler, at når denne bestemmelse er kommet med i toldlovsforslaget, er det, fordi det er rart, at bestemmelserne vedrørende disse forhold findes samlet på ét sted, men ikke fordi han tænker på at gennemføre nogen ændringer her. Jeg vil gerne have sagt, at jeg tror, den højtærede finansminister ville gøre rigtigt i at bruge § 173, det vil sige lade toldstyrelsen se lidt nøjere på, hvad det er for varer, man har lov at

udføre uberigtiget. Vi gennemførte i fjor en restaurationslov, som stillede stærke krav til restauratørerne. Vi opretholder en restaurationsskat, der hviler særlig på restauratørerne. Under de vilkår finder jeg det helt urimeligt, at man ved toldloven tillader, at de flydende restauranter kan sælge både tobak og spiritus til forbrug uden om tolden og uden erlæggelse af afgifter, og at de endogså til passagerne kan sælge ubeskattet tobak og ubeskattet chokolade, som disse kan tage med i land. Det er en efter mit skøn uanstændig forskelsbehandling af folk, der handler med de samme varer, og når det nu drives så vidt, at visse rederier uddeler gratis billetter i alle provinsbyer på Sjælland, er vi på grænsen af det anstændige. Derfor vil jeg gerne benytte denne lejlighed til at anbefale den højtærede finansminister at se lidt nærmere på de forhold, vi her er ude for. Der kan ikke være nogen rimelig grund til, at man ved indretning af vore afgiftslove giver basis for en stor trafik mellem Sverige og Danmark alene på dette grundlag.

Om tariffen, som den nu er fastlagt i lovforslaget, vil jeg også fremsætte et par bemærkninger. Under debatten i sommer sagde den højtærede udenrigsminister på regeringens vegne, at når vi en gang skulle forhandle om disse forslag om told og liberalisering, ville man stræbe imod det mål, at beskyttelsen for det danske erhvervsliv ville forblive den samme, og at Danmark stadig skulle kunne karakteriseres som et lavtarifarland. Jeg er glad for at kunne sige, at jeg har det indtryk, at regeringen har holdt den linje. Når man tager tariffen som en helhed, er det mit indtryk, at satserne nogenlunde vil give balance, at man altså vil holde den linje, som udenrigsministeren gav tilsagn om.

Jeg er særlig tilfreds med, at vore råstoffer i det store og hele fritages for told, og at der er foreslået en lang række nedsettelse; eksempelvis nævner jeg en af de ting, som vi diskuterede i fjor i forbindelse med toldloven, nemlig traktorerne til landbruget. De har været belagt med en told på 5 pct. under den gamle lov; det foreslås nu ændret, så de traktorer, der er dieseldrevne og har en egenvægt på over 1 100 kg, skal fortolde med 4 pct. medens alle de andre bliver frie. Det er en afgørelse, som i hvert